

II TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Sa 3:3b-10.19)

Lugemine esimesest Saamueli raamatust

Noor Saamuel teenis Issandat preester Eeli juhtimise all. Neil päevil oli Issanda ilmutus haruldane, ja ka nägemused ei olnud sagedased.

Kord ühel päevaloojangul, kui Jumala lamp polnud veel kustunud, magas Eeli oma asemel; tema silmad olid tuhmunud ega näinud enam. Ka Saamuel magas Issanda telgis, kus oli Jumala laegas. Ja Issand hüüdis Saamueli ja Saamuel vastas: "Siin ma olen!" Ta jooksis Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind!" Kuid Eeli vastas: "Mina pole sind hüüdnud, mine tagasi ja heida magama." Ja Saamuel läks ning heitis magama. Kuid Issand hüüdis Saamueli teist korda:

"Saamuel!" Ja ta tõusis ja läks Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest Sa ju hüüdsid mind!" Eeli aga vastas: "Mina pole sind hüüdnud, mu poeg, mine tagasi ja heida magama." Saamuel ei tundnud veel Issandat, sest Issanda sõna polnud talle veel kunagi ilmutatud.

Ja Issand hüüdis Saamueli kolmandatki korda, nii et see tõusis ja läks Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind!" Alles siis mõistis Eeli, et poissi oli hüüdnud Issand, ja ta kostis Saamuelile: "Mine magama, ja kui sind veel peaks hüütama, siis vasta: "Räägi, Issand, sest sinu sulane kuulab!"” Ning Saamuel läks tagasi oma asemele ja uinus. Siis Issand tuli ja hüüdis teda jälle: "Saamuel, Saamuel!" ja Saamuel vastas: "Räägi, sest sinu sulane kuulab!" Ja Saamuel kasvas, ja Issand oli temaga ega lasknud ühelgi tema sõnal tühja minna.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 40:2.4ab; 7-8; 9-10)

R: Vaata, ma tulen täitma Sinu tahtmist.

Pikisilmi ma ootasin Issandat,
ja ta tuli mulle appi ning võttis mind kuulda.

Tema seadis minu suhu uue laulu,
kiituselaulu meie Jumalale.

R:

Tapa- ja roaohvrid ei meeldi sulle,
põletus- ja patuohvrit sa ei nõua,
kuid sa oled avanud mu kõrvad kuulma,
sellepärast ma ütlen: vaata, ma tulen.

R:

Rullraamatus on minust kirjutatud,
Sinu tahtmist täita, mu Jumal, on minu rõõm
ja sinu seadus on mu südames.
Ma kuulutasin sinu õiglusest suure koguduse ees,
vaata, ma ei sule oma huuli.

R:

(Teine lugemine 1Ko 6:13c-15a)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ihu ei ole kõlvatuse jaoks, vaid Issanda jaoks, ja Issand ihu jaoks. Jumal on Issanda üles äratanud, ning oma väega äratas ta üles ka meid. Vennad, kas te siis ei tea, et teie ihud on Kristuse liikmed.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Me oleme leidnud Messia, Issanda salvitu.

Arm ja tõde on tulnud tema läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Jh1:35-42)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal, kui Johannes koos oma kahe õpilasega oli Jordani jõe ääres ristimas, nägi ta Jeesust enda juurde tulemas, ja ta ütles: "Vaata, see on Jumala Tall." Mõlemad jüngrid kuulsid seda, mis ta ütles, ja läksid Jeesuse järel. Jeesus aga pöördus ümber, ja nähes, et nad tema järel käivad, küsis neilt: "Mida te otsite?" Ja nad vastasid Talle: "Rabi (see tähendab 'õpetaja'), kus sa elad?" Ja ta ütles neile: "Tulge ja vaadake." Ja nad läksid ja nägid, kus ta elas, ning jäid selleks päevaks tema juurde. Üks neist kahest, kes Johannese sõnu kuulsid ja läksid Jeesuse järel, oli Andreas, Siimon Peetruse vend. Ta otsis kõigepealt üles oma venna ja ütles talle: "Me oleme leidnud Messia, see tähendab Kristuse." Siis viis ta oma venna Jeesuse juurde. Aga Jeesus vaatas talle otsa ja sõnas: "Sina oled Siimon Joonas poeg, sind peab hüütama Keefaseks, see tähendab Peetruseks."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mida te otsite? Või Keda te otsite? Evangeeliumite veergudel küsib Jeesus “mida te otsite” Johannese jüngrite käest, kes tunnevad tema vastu huvi, kes tunnistavad ta Messiaks ning hakkavad käima tema järel. Teine kord aga küsib Jeesus: “KEDA te otsite” – seekord ülempreestri sulaste käest, kes tulevad Keetsemani aias teda kinni võtma. Eks peame meiegi enda käest aegajalt küsima, kas me otsime “mida” või “keda”, ja missuguse eesmärgiga? Võibolla aga peaksime hoopis küsima, kas me üldse enam midagi või kedagi otsime.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jumala ja tema tõe otsimine on üsna kahetine tegevus, selle kaudu võib kaotada vanu sõpru ja leida uusi. Võib uskuda, et need, kes olid hakanud käima Ristija Johannese järel, ei saanud enam olla sõbrad juutide ülemate ehk variseride ja saduseridega, sest Johannes oli neid karmilt manitsenud: “Rästikute sugu, kes teid on hoiatanud põgenema tulevase viha eest?” Tegelikult on vist iga Jumala otsija endas tundnud ka seda tunnet, mida psalmilaulja väljendas sõnadega: “Sinu pärast ma kannatan teotust, sinu pärast on häbipuna mu palgeil. Ma olen võõraks jäänud oma vendadele ja mu ema lapsed ei tunne mind ära. Sest mure ja hool sinu koja pärast on mind ära neelanud ja nende teotamised, kes sind teotavad, on langenud minu peale.” (Ps 69:8-10) Nii ta on, et kui noor inimene pöördub millegi uue poole, muutub ta kergesti eelnenu suhtes lausa vaenulikuks.

Johannese ja Jeesuse vahel mingit konflikti küll ei olnud, kuid jüngrid, kellest tänane evangeelium kõneleb, pidid endale siiski aru andma, et nüüdsest hakkasid nad käima Jeesuse järel; oma endise õpetaja ees võis neil seetõttu olla ka veidi piinlik. Samas on tähelepanuväärne, et kogu sündmustik kulges ühes kultuuriruumis: olid ju nii variserid kui saduserid, nii Johannes kui Jeesus ja nende mõlema jüngrid kõik ühte ja sama juudiusku.

Ka meie ajal tuleb usuvahetamist kristliku usundi raames üsna sageli ette. Mul pole siin näidet otsides vaja eriti kaugele minna: kuigi olin ise lapsena ristitud luteri kirikus ja õppisin isegi kaks semestrit EELK Usuteaduse Instituudis, eesmärgiga saada pastoriks, viisid just need õpingud mind veendumusele, et katoliku kirik sobib mulle paremini. Luteri kirikule olen aga siiani väga tänulik nende aastate eest, mil ma seal kasvasin. Nende inimeste ees, kes mind seal juhatasid ja toetasid, tunnen jätkuvalt kerget kohmetust, et nende ootused minu suhtes ei täitunud. Samas olen aga ka rõõmus, et suurem osa mu luterlastest sõpru on jäänud headeks sõpradeks tänapäevani ja nad saavad aru, miks tegin mina just niisuguse otsuse. Kas see otsus oli õige või vale, seda teab vaid Jumal

taevas.

Armsad õed ja vennad, inimene, kes otsib tõde ja elab oma veendumuste kohaselt, ei saa alati vältida, et ta vahetab oma isade usu mõne teise usuvoolu vastu, mis talle isiklikult õigem tundub. Uskudes Jumalasse tuleb jääda kõigepealt truuks tema kutsele – kuhu tema meid juhatab, kus on meie jaoks parim kasvulava. Kuidas suhtuvad sellesse inimesed, kasvõi omaenda vanemad või sõbrad, on antud juhul teisejärguline. Kuid tänulikkus kõigi nende vastu, kes on olnud meie teekaaslasteks ning tahtnud meile head, peab jääma meie südamesse alatiseks. Aamen.